

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1

בפני כב' השופטת אביגיל כהן

לביב יגאל

התובע

ע"י ב"כ עו"ד יואב תאני

נגד

1. גוגל ישראל בע"מ

הנתבעות

2. COOGLE INC

ע"י ב"כ עוה"ד בליברג ושירלי דלומי

2

3

פסק דין

4

5

6

7

1. השאלה נשוא התובענה בפני היא: האם אחראי מנוע חיפוש לתוכן מאמר המפורסם ע"י האתר המפורסם.

8

9

2. בתביעה דנן עסקינן במאמר אשר פורסם לראשונה באתר האינטרנט "מחלקה ראשונה" (NFC). המאמר הופץ ברשת האינטרנט, כאשר באתר הנתבעות הופיע קישור (LINK) המפנה למאמר, נשוא התובענה, מעצם היותו מנוע חיפוש. מדובר במאמר אשר לא פורסם ולא חובר על ידי מי מבין הנתבעות, אלא המאמר פורסם, אף לשיטתו של התובע, כאמור, באתר האינטרנט "מחלקה ראשונה", אשר מופעל ונשלט ע"י צד שלישי.

10

11

12

13

14

15

16

3. התובע הוא עיתונאי בדימוס, אשר עוסק בין היתר, בכתיבת טורים באתרי אינטרנט. הנתבעת 1 היא חברה מאוגדת בישראל (להלן: "גוגל ישראל"). מניותיה של גוגל ישראל מוחזקות במלואן ע"י Google International LLC (להלן: "גוגל אינק").

17

18

19

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

- 1 הנתבעות טוענות כי מנוע החיפוש מופעל ע"י גוגל אינק וכי גוגל ישראל לא הקימה את מנוע
2 החיפוש, לא המפעילה שלו ולא הבעלים של מנוע החיפוש, וכי השירות של מנוע החיפוש
3 מסופק ע"י גוגל אינק.
4
5 .4 התביעה הינה בגין שני פרסומים, אשר הופיעו במסגרת מנוע החיפוש של גוגל, תחת הערך
6 הנושא את שמו של התובע, וכן תחת הערך הנושא את שמו של כב' השופט בדימוס יעקב
7 קדמי.
8 **הפרסום הראשון:** מופיע תחת הערך "יגאל לביב" ונוסחו כדלקמן:
9 **"קדמי יעקב**
10 **... האישומים הפליליים נגד העיתונאי יגאל לביב (הופיע כתובע)..."**
11
12 **הפרסום השני:** מאמר אשר הופיע באתר האינטרנט מחלקה ראשונה (אשר כתובתו באותה
13 תקופה הייתה www.nfc.co.il). המאמר הוא על כב' השופט בדימוס יעקב קדמי ומצוינים
14 בו קורות חייו וכן תפקידיו ועיסוקיו במהלך שנותיו; ובין היתר צוינו הדברים כדלקמן:
15 **"במסגרת תפקידו כראש אגף החקירות נטל חלק פעיל בפיענוח פרשות שהסעירו את**
16 **המדינה, וסייע לנהל שורה של משפטים בעלי עניין ציבורי מיוחד, בהם... האישומים**
17 **הפליליים נגד העיתונאי יגאל לביב (הופיע כתובע)..."**
18
19 התובע טען, כי הפרסום השני הנו עצם הקישור (LINK) שנעשה למאמר מתוך אתר NFC.
20
21 .5 התובע טען, כי פרסומים אלו מהווים הוצאת לשון הרע נגדו ויש בהם כדי לגרום לנזק בלתי
22 הפיך לשמו הטוב, שנבנה בדי עמל, וכי אין טענות הגנה לנתבעות בעניין זה.
23 התובע טען, כי הפיצוי המגיע לו הוא בסכום של כ- 1,600,000 ₪ אך העמיד את התביעה
24 לצרכי אגרה על סך של 500,000 ₪.
25
26 .6 יודגש, כי המאמר וכן הקישור אליו, הוסרו ע"י האתר המפרסם עוד בטרם הוגשה התביעה,
27 והם אינם מופיעים בדף תוצאות החיפוש של מנוע החיפוש. (ראה המאמר המתוקן אשר
28 פורסם באתר NFC – נספח 2 לסיכומי הנתבעות וכן תצהיר תשובה לשאלון של התובע –
29 נספח 4 לסיכומי הנתבעת).
30 הנתבעות טענו, כי עובדה זו מייתרת לחלוטין את הצורך בתובענה.
31
32 .7 הנתבעות טענו מספר טענות מרכזיות:
33 (א) גוגל ישראל אינה בעלת דין נכון, כיוון שהיא אינה הבעלים והמפעילה של מנוע
34 החיפוש.
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

- 1 הטלת אחריות על הנתבעות או מי מהן מנוגדת לדין ולהלכות המשפטיות הקיימות
2 בארץ ובעולם, הקובעות כי אין אחריות לספקי אינטרנט בסוגיות אלו, וכן הטלת
3 אחריות על מנוע חיפוש בגין תוכן שלא פורסם על ידיו, אלא ע"י צדדים שלישיים,
4 עלולה להוביל לאפקט מצנן, שיעמיד בסכנה את קיומו של שירות חיוני ותפגע
5 באינטרס הציבורי בהגנה על חופש הביטוי.
6
7 כיוון שאין מחלוקת עובדתית ביחס לשאלת האחריות והמחלוקת היא משפטית בלבד, ב"כ
8 הצדדים הסכימו לכך, שיינתן פסק דין בשאלת האחריות לאחר הגשת סיכומים וללא צורך
9 בהגשת תצהירי עדות ראשית ושמיעת הוכחות.
10 לפיכך, משהוגשו סיכומי ב"כ הצדדים, ניתן בזה פסק דין המתייחס לשאלת האחריות.
11
12 **לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים הגעתי למסקנה ולפיה לא חלה אחריות על הנתבעות**
13 **לבדיקת התוכן המפורסם באתרים השונים, אשר מוכנס למנוע החיפוש של גוגל באמצעות**
14 **קישור (Link); וכן לא קיימת במקרה דנן כל חבות של מי מהנתבעות כלפי התובע, לפיכך**
15 **דין התביעה להידחות.**
16
17 כפועל יוצא ממסקנתי זו, אשר תנומק בהמשך, אין צורך להכריע במספר סוגיות שהועלו על
18 ידי ב"כ התובע בסיכומיו.
19
20 לצורך הכרעה בשאלת האחריות, אצא מנקודת מוצא ולפיה הפרסום באתר "מחלקה
21 ראשונה" אכן היווה לשון הרע, בהתאם להגדרה הקבועה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע
22 (חלק ד' לסיכומי התובע), וכן אצא מנקודת מוצא ולפיה התובע לא היה מחויב עפ"י חוק
23 לתבוע גם את אתר "מחלקה ראשונה" (חלק ו' לסיכומי התובע); כמו כן; השאלה – אם
24 "גוגל ישראל" אחראית לפרסומים ביחד ולחוד עם גוגל אינק, אם לאו (חלק ה' לסיכומי
25 התובע) – שאלה אשר נדונה במספר פסקי דין [ה.פ. (מחוזי ת"א) 506/06 **מתאים לי רשת**
26 **אופנה למידות גדולות בע"מ ואח' נ' קרייזי ליין בע"מ ואח'**. תק-מח 2006 (3) 3735, ת.א.
27 (שלום ת"א) 48511/07 **ד"ר קליין נ' פרופורציה פי.אמ.סי. בע"מ ואח'**; ת.א. (מחוזי ת"א)
28 **ד"ר קליין נ' קופת חולים של ההסתדרות הכללית בע"מ ואח'**, תק-מח 2008 (1)
29 10935. ה.פ. (מחוזי ת"א) 250/08 **חברת ברוקרטוב בע"מ נ' חברת גוגל ישראל בע"מ**. תק-
30 מח 2009 (1) 1070, החלטה אשר תלוי ועומד בעניינה ערעור בביהמ"ש העליון – ע"א
31 [1622/09] אינה שאלה שיש צורך בהכרעה בפס"ד זה, שכן בין אם מדובר בגוגל ישראל ובין
32 אם מדובר בגוגל אינק – אין חבות למנוע חיפוש בגין הפרסומים נשוא התביעה.
33
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
10. חבות מכח חוק איסור לשון הרע:
- (10.1) מנוע החיפוש מבוסס על "זחל" (crawler) העובר בין דפי האינטרנט השונים ויוצר באופן אוטומטי לחלוטין – אינדקס המאפשר להגיע במהירות מכל מילה או צירוף מילים לדפי אינטרנט ספציפיים.
- כפי שצוין ע"י ב"כ הנתבעות, מנוע החיפוש מאנדקס דפי אינטרנט בכל השפות; מבלי שאותו "זחל" מבין את התוכן ומבלי שיש לו, ולו שליטה חלקית באותו תוכן. מנוע החיפוש אינו זה שבוחר אלו דפים יופיעו או לא יופיעו באינדקס התוצאות של מנוע החיפוש אלא "הבחירה" נקבעת באמצעות מידע הידוע בשם "מטה – תגיות" (meta - tags) אשר מצורף לקוד היחודי המאפיין כל אחד מהאתרים באינטרנט ע"י יוצר אותו אתר.
- מנוע החיפוש "מאתר" את עמודי האינטרנט אשר בקוד המחשב שלהם מופיעים אותם צרופי מילים מבוקשים, ולמפעילת מנוע החיפוש אין כל שליטה על המידע הכלול בקוד.
- (10.2) מנוע החיפוש אינו יוצר תוכן בעצמו אלא מציג קישורים לדפי אינטרנט שונים, שנערכו ופורסמו ע"י צדדים שלישיים.
- מנוע החיפוש מתעדכן כל הזמן. בכל פעם שה"זחל" עובר באתר כלשהו, משתנה האינדקס בהתאם לתוכן העדכני.
- כאשר האתר המפרסם מסיר את התוכן, מוסר אותו תוכן גם מתוצאות מנוע החיפוש.
- כפועל יוצא מכך, וגם בענייננו, לאחר שהסיר האתר המפרסם את התוכן המתייחס לתובע, הוסר התוכן גם ממנוע החיפוש.
- (10.3) האם ניתן לחייב מנוע חיפוש בגין "פרסום" על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965:
- סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע שכותרתו: "אחריות בשל פרסום באמצעי התקשורת" קובע בסעיף 11 (א): "פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון הרע, האדם שהביא את דבר לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי לאמצעי התקשורת".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 בסעיף 11 (ג) לחוק הוגדר "אמצעי תקשורת" עיתון כמשמעותו בפקודת העיתונות וכן
2 שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור.
3 הפסיקה הקיימת קובעת, כי אין להחיל על אתר אינטרנט אחריות לפרסום בהתאם לסעיף
4 11 לחוק איסור לשון הרע.
5 כפי שצינתי בפסק דין שניתן בת.א. 14303/08 רבקה פלח – חנות בייבי פלוס נ' שירותי
6 בריאות כללית, ניתן ביום 28/10/08 פס"ד בבית משפט זה על ידי כב' השופטת תמר
7 אברהמי בת.א. 51859/06 עו"ד שמעון דיסקין נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ, ושם נותחה
8 הפסיקה אשר עסקה בשאלת אחריות אתר אינטרנט מכוח סעיף 11 לחוק.
9 באותו פסק דין אף היתה הפניה לפסק דינו של כב' השופט רמי אמיר בת.א. (כ"ס) 7830/00
10 בורכוב ארנון נ' פורן אלישע שם קבע כב' השופט אמיר (סעיפים 37 – 43 לפסה"ד) כי אתר
11 אינטרנט אינו בגדר אמצעי תקשורת כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע וכך גם נקבע בפסק
12 דינה של כב' השופטת רות רוך אשר ניתן בבית משפט השלום בתל אביב בת.א. 37692/03
13 סודרי נ' שטלריד.

14
15 הוגשה הצעת חוק בנוגע לאחריות המשפטית של הנהלות אתרי האינטרנט על דברי
16 הגולשים המגיבים באתריהן [תיקוני חקיקה] התשס"ח - 2007 ובמסגרת אותה הצעה הוצע
17 להוסיף להגדרת אמצעי תקשורת בסעיף 11 גם אתר אינטרנט שמספר הכניסות החודשי
18 אליו הוא לפחות 50,000 כניסות בממוצע ליום, אך עד כה לא תוקן החוק וסעיף 11 בנוסחו
19 הקיים הוא המחייב.

20
21 יודגש, כי פסקי הדין אשר צוינו לעיל, מתייחסים לאחריות של הנהלות אתרי אינטרנט,
22 אשר יכולה להיות להם שליטה כלשהי על התוכן המוכנס לאתר שאותו הם מנהלים ואילו
23 בענייננו עסקינן במנוע חיפוש אשר מבוסס על אותו "זחל" העובר בין דפי האינטרנט השונים
24 ויוצר באופן אוטומטי לחלוטין אינדקס המאפשר להגיע במהירות מכל מילה או צירוף
25 מילים לדפי אינטרנט ספציפיים.

26 המידע מוכנס באופן אוטומטי למנוע החיפוש ולא יכול מבחינה מעשית לעבור בדיקה
27 מקדמית של גורם אנושי אשר יבדוק את אותו מידע.

28 משקבעה הפסיקה כי סעיף 11 לחוק לא מחיל אחריות על מנהלי אתרי אינטרנט, ברור שאין
29 כל יסוד להכניס להגדרת אמצעי תקשורת בסעיף 11 לחוק חבות של מנוע חיפוש.

30
31 **נושא ה"הודעה והסרה":** (10.4)

32 (א) נושא ה"הודעה והסרה" ואחריות אתרי האינטרנט לתוכן פרסום, המועלה לרשת
33 ע"י צדדי ג' נדון בפסיקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 כב' השופט רמי אמיר בת.א (כ"ס) 7830/00 בורוכוב ארנון נ' פורן אלישי, סקר את הדין
2 האמריקאי, האירופאי והאנגלי וסיכם באופן בהיר, את ההבדלים בין שיטות המשפט
3 השונות וכלשונו (סעיף 51 לפסה"ד):

4 "כפי שראינו – מספר שיטות משפט, ומספר פתרונות שונים.

5 בקצה האחד – הפתרון האמריקאי, של חסינות מוחלטת לספק, ללא קשר למודעות שלו
6 (בין בפועל ובין בכח) וללא קשר לפעילות המסנתת – צנזוראלית שלו (ובין בפועל ובין
7 בכח).

8 בקצה השני – הפתרונות האנגלי והאירופאי, של אחריות מוגבלת של הספק.

9 הפתרון האנגלי מבוסס על מבחן מצטבר של ידיעה בפועל או בכח, ושל לקיחת אחריות על
10 ידי הספק עצמו לפי מבחן גמיש המשתמע מהנסיבות.

11 הפתרון האירופאי מבוסס על מבחן חלופי – של ידיעה בפועל (אך לא בכח), או של לקיחת
12 אחריות ע"י הספק עצמו לפי מבחן מוגדר של הפעלה בפועל של סמכויות עריכה ופיקוח".

13
14 בפס"ד בורוכוב, ביהמ"ש אימץ את הנוהל שנקרא "הודעה והסרה", אשר מצא עיגון בהצעת
15 חוק של הכנסת – "הצעת חוק מסחר אלקטרוני 2005" (פרק ד' לחוק, ס' 13 – 14).
16 על פי נוהל זה, מנהלי אתרי אינטרנט לא ישאו באחריות לעוולה שבוצעה בפורומים ע"י
17 הגולשים, כאשר ברגע שנעשתה פנייה ישירה אליהם בנוגע לחומר החשוד כמפר זכות
18 כלשהיא, הם הסירו אותו תוך זמן סביר מקבלת ההודעה על כך.

19
20 (ב) בהלכת סודרי (ת.א. (ת"א) 37692/03 יצחק סודרי ואח' נ' ארנון שטלריד (2005)), תק-של
21 2005 (3) 1629, התייחסה כב' השופטת רונן לפס"ד בורוכוב, ופסקה, כי לאור איזון
22 האינטרסים הקיימים, לדעתה, אין להטיל אחריות על מנהלי הפורומים או על בעלי האתר
23 בו מתקיימים הפורומים.
24 ניתוח האינטרסים השונים נעשה בהקשר של פרסום לשון הרע בפורום.

25
26 (ג) בבימ"ש המחוזי בחיפה, ניתן פסק דין ע"י כב' השופט יצחק עמית בבר"ע 850/06 ובר"ע
27 1632/07 רמי מור נ' ידיעות אינטרנט ואח', תק-מח 2007 (2) 1837.
28 פסה"ד התייחס להיבטים מסוימים הנוגעים לפרסומים באתרי אינטרנט, אך כב' השופט
29 עמית ציין בפסק דינו, כי הוא לא מתייחס לשאלת אחריותם של ספקי השירות ומפעילי
30 אתרים על תוכן הפרסום. (ראה סעי' 22 לפסה"ד).
31 בפסק דינו הדגיש, כי הוא לא מתייחס בסוגיה שבפניו להיבט של הפרת זכויות קניין רוחני
32 וההתייחסות היתה לפרסום עפ"י חוק איסור לשון הרע בלבד (ראה סעי' 35 לפסה"ד).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 הבעתי דעתי בפסק דין בת.א. 64045/04 אורט ישראל נ' על השולחן מרכז גסטרונומי (ד)
2 בע"מ, תק-של 2007 (2) 15386 כי גישת בימ"ש בעניין בורוכוב מקובלת עלי.

3
4 בפס"ד שניתן בביהמ"ש המחוזי בת"א ע"י כב' השופט נ. ישעיה ביום 23/7/09 בת.א.
5 חמדה גלעד ואילנה גולן נ' נטוויז'ן בע"מ התייחס ביהמ"ש לנוהל הודעה והסרה
6 בהיבט של נושא זכויות יוצרים.

7 ביהמ"ש ציין (בסעיף 5 לפסה"ד) כי בית המשפט העליון עדיין לא נתן דעתו בסוגיה ולא
8 אישר את הנוהל או הכלל שהתפתח, אך ציין "עם זאת ובכל הכבוד יש, לדעתי, לאמצו
9 במקרה זה.

10 הדברים שרשם בית המשפט בפרשת "על השולחן" לפיהם:
11 "אין הצדקה לחייב באופן גורף בעל אתר שמנוהלים בו פורומים, לבדוק כל הודעה והודעה
12 ששולח משתתף בפורום לאתר" וההנמקה שניתנה ע"י בית המשפט למסקנה זו –
13 מקובלים עלי ואני סומך ידי עליהם.

14 משכך מקובלות עלי מסקנות בתי המשפט בעניינים הנ"ל, לפיהן:
15 מקרה שבו בית המשפט משתכנע כי בעל אתר האינטרנט לא ידע על הפרת זכויות
16 היוצרים, וכאשר נודע לו על כך, הסיר את הפרסום המפר סמוך להודעה, אין מקום להטיל
17 על בעל האתר אחריות לאותה הפרה".
18 כמובן שאין בכך כדי למנוע מהנפגע (על פי חוק זכויות יוצרים או חוק איסור לשון הרע)
19 להגיש תביעה נגד הגולש שהציג את התוכן המעוול באתר או בפורום כל שהוא, אם זהותו
20 ידועה".

21
22 הדברים יפים גם לענייננו בהיבט של פרסום לשון הרע.

23
24 **תזכיר הצעת חוק מסחר אלקטרוני, התשס"ו – 2005:** (10.5)

25 במאי 2004 הפיצה הועדה לבדיקת בעיות משפטיות הכרוכות במסחר אלקטרוני דו"ח חלקי
26 בדבר פעילותה.

27 על הועדה הוטל לבחון את הבעיות המשפטיות בתחומי החוזים, הנזיקין, הקניין הרוחני,
28 הגנת הפרטיות ועוד.

29 הועדה בחנה האם ניתן להחיל את החקיקה הקיימת בכל הסוגיות שנבחנו על ידה הנוגעות
30 למסחר האלקטרוני, במישרין או בדרך של פרשנות, או שמא יש צורך בחקיקה מיוחדת. בין
31 היתר נעזרה הועדה במצב המשפטי הנהוג במדינות אחרות, שכן המסחר האלקטרוני הוא
32 תחום חדש יחסית בכל רחבי העולם, ובמיוחד לאור העובדה שלפתרונות המשפטיים יש
33 השלכות בינלאומיות. בין היתר המליצה הועדה לעניין אחריותו של ספק שירותי אינטרנט
34 לתוכן שחבר צד ג'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 בעקבות המלצות הועדה, פורסם דו"ח ובו המלצות אשר בעקבותיהן הוכן נוסח תזכיר חוק
2 מסחר אלקרוני, התשס"ו – 2005 (להלן: "התזכיר").
3 הועדה בחנה סוגיות שונות, לרבות סוגיות הנוגעות בהטלת אחריות על גורמים שלישיים
4 בעת עשיית עוולות באינטרנט, וכן בקביעת הוראות לעניין הגבלת אחריות אזרחית של ספקי
5 שירותי אינטרנט בשל מתן שירותי אינטרנט. מהסקירה ההתפתחותית המשפטית ניתן
6 ללמוד את רוח הדברים, לפיה יש לאמץ את שיטת המשפט האירופאית המצומצמת
7 (מהשיטה האמריקאית), אשר ייתכן ואף תשפיע גם על ענייננו.
8 התזכיר אימץ את שיטת המשפט האירופאית, לפיה יוגדרו מספר סוגים של ספקי תקשורת.
9 הספק יהא פטור מאחריות בנוזיקין בגין תוכנו של מידע שחובר על ידי צד ג', באם היה גורם
10 פאסיבי בהעברת המידע (סעיפים 11 – 13 לתזכיר). בנוסף נקבע פטור רחב לספק שירותי
11 אירוח בשל נקיטת הליך של הודעה והסרה, עוד נקבע, כי לא יראו בכך הפרת חוזה (סעיף 14
12 לתזכיר). נוסח התזכיר, בדומה לשיטת האירופאית, קובע התערבות רחבה יותר מזו
13 המוטלת על האינטרנט בשיטה האמריקאית. אמנם ניתנת הגנה רחבה על חופש הביטוי
14 באינטרנט, יחד עת זאת, ישנה התערבות כאשר יש שימוש לרעה ברשת. בכך דומה התזכיר
15 לפסיקה הישראלית, אם כי נראה שמאפשר התערבות מעט רחבה מזו שאפשרה הפסיקה
16 הישראלית עד כה. יחד עם זאת, בתזכיר הצעת החוק ניתן להיעזר ככלי פרשני, אם כי
17 מוגבל בהחלט.

18 השיטה האמריקאית: (10.6)

19
20 הסעיף הקובע הוא סעיף 230 ל- Communications Decency Act of 1996.
21 סעיף 230 מכיר בחשיבות השיח הציבורי באינטרנט לדמוקרטיה ולפוליטיקה, להתפתחות
22 תרבותית ולפעילות אינטלקטואלית, ומגדיר את מדיניות הממשל הפדראלי בנושא לפיו,
23 הממשל האמריקאי מעודד את התפתחות של האינטרנט, תוך שימור השוק החופשי, ותוך
24 התערבות חקיקתית מינימאלית.
25 בסעיף נקבע, שספק שירותי אינטרנט יהיה פטור מאחריות כמפרסם בכל עוולה בנוזיקין
26 בנוגע למידע שמקורו בצד השלישי.

27
28 ביהמ"ש הפדראלי לערעורים קבע בפס"ד:

29 Kenneth M. Zeran v. America Online Inc U.S., 129 F. 3d 327.p. 331 4 th cir
30 (1997) (להלן: פרשת זרן"), כי הספק פטור מאחריות בלשון הרע באופן גורף ובכלל זה גם
31 אחריות כמפיץ.
32
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 בית המשפט קבע, כי אף הודעה לספק האינטרנט על כך שהתוכן מהווה לשון הרע אינה
2 מקימה אחריות כלפיו.

3 כמו כן קבע בית המשפט לערעורים בעניין :

4 כי **Ben Ezra Wenistein And Co Inc.v.America Online Inc**, 206 F. 3 d 980

5 בהיעדר כל הוכחה שספק שירותי אינטרנט הוא גם מחבר התוכן או מעורב בחיבורו עומדת
6 לו החסינות הקבועה בסעיף 230 לחוק.

7
8 סעיף 230 קובע פטור גורף לספקי האינטרנט. לפיו, אין לראות את ספקי האינטרנט
9 כמפרסמים או דוברים של מידע אשר הופץ על ידי ספק תוכן אחר. לכן, ספקי האינטרנט
10 אינם אחראים לנזק שנגרם כתוצאה מתוכן זה.

11 היקף תחולתה של ההגנה הקבועה בסעיף 230 על מפיצים ברשת האינטרנט נדונה כאמור
12 בפרשת זרן, שם פורסמו באתר הנתבעת, בשמו של התובע וללא ידיעתו או רשותו, הודעות
13 המשבחות את הפיגוע בבניין הפדראלי באוקלהומה, בצירוף מספר הטלפון בביתו. בעקבות
14 פרסומן של הודעות אלו, הוטרו ואוים זרן על ידי זרים. בפניותיו של זרן לנתבעת על מנת
15 שתסיר את הפרסומים מהאתר, לא נענו. כעת תבע זרן את הנתבעת בגין רשלנות.

16 לטענתו, ספקית האינטרנט אחראית בגין הפרסומים המזיקים. בית המשפט קבע, כי
17 חסינותם של ספקי השירות מפני אחריות לפרסום תכנים מזיקים אינה מוגבלת רק
18 למוציאים לאור, אלא גם למפיצים (פסקה 3 (B) (2) לפסה"ד).

19 מאוחר יותר הורחבה חסינותם של ספקי התקשורת אף מעבר לגדריה שנקבעו בפרשת זרן.

20 (ראו: **Blumenthal v. Drudge and America On-Line Inc** 992 F. Supp. 44 p 49

21 שם תבעו בני הזוג בלומנטל, עובדים בכירים בבית הלבן את הנתבעת בגין כתבה שפורסמה
22 על ידי כתב המועסק על ידה לפי חוזה.

23 כתבה זו פורסמה באתר האינטרנט ללא שנבדקה על ידי הנתבעת. בית המשפט חזר על
24 הלכת זרן והרחיב אותה. ביהמ"ש קבע, כי החסינות המוקנית לספק השירות לפי סעיף 230
25 חלה גם כאשר לספק תפקיד פעיל בהפצת המידע. ספק האינטרנט אינו אחראי בגין פרסום
26 מזיק גם כאשר הצנזורה העצמית לא צלחה (או לא הופעלה כלל, כפי שארע באותו עניין).

27
28 ביהמ"ש פטר מאחריות את מנוע החיפוש בפסק הדין שצוין בסיכומי ב"כ הנתבעים :

29 שם קבע ביהמ"ש במפורש, כי גוגל אינה **PARKER V. Google Inc**, 442 F. Supp. 2 d 492

30 אחראית לתוכן פוגע שפרסם צד ג'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

10.7) הדין באירופה:

2 Directive הדין הנוגע לאחריותם של ספקי שירות אינטרנט מוסדר באירופה באמצעות
3 2003/31/EC of the European and of the Council of 8 June 2000 on certain legal
4 aspects of information society services, in particular electronic
5 commerce, in the Internal Market (Directive on electronic commerce) (להלן:
6 "הדירקטיבה").

7
8 הדירקטיבה מגדירה אחריות מצומצמת יותר לספק השירות מזו המוקנית לספק בארצות
9 הברית. לפי הדירקטיבה, ספק השירות לא יהיה אחראי בגין פרסום תכנים מזיקים
10 בהתקיים תנאים מסוימים. ככלל, המדובר במקרים בהם ספק האינטרנט היה פסיבי, ולא
11 לקח חלק בפרסום או בהפצתו באופן פעיל.

12 בבריטניה הוסדרה סוגיית הפצת לשון הרע באמצעות רשת האינטרנט במסגרת ה-
13 Defamation Act 1996. חוק זה קבע ביחס לספק שירות אינטרנט כי הוא יהיה פטור
14 מאחריות בתנאים המצטברים הבאים: הוא אינו המחבר, הוא נקט בזהירות סבירה בנוגע
15 לפרסום ולא היתה לו סיבה להאמין שמעשיו תרמו לפרסום לשון הרע.

16 החוק הוסיף וקבע כי לא יראו בגוף כמחבר אם הוא מפעיל או ספק של מדיום אלקטרוני
17 עליו המידע מותקן או מועתק בדרך אלקטרונית כלשהי.

18 כמו כן ספק האינטרנט אינו נחשב למחבר לשון הרע אם הוא רק מעורב בהפעלה או
19 באספקה של גישה למערכת התקשורת אשר דרכה שודרה הכתבה, על ידי אדם שלספק אין
20 כל שליטה עליו.

21
22 ב"כ הנתבעים צרפה לסיכומיה פס"ד שניתן ע"י ביהמ"ש באמסטרדם בעניין:

23 Urmia Brigitte Jensen V. Google Netherlands B.V (District court of Amsterdam.
24 Case No, 365193/KG ZA 07-480 odc/SK (26/4/2007), שם קבע ביהמ"ש כי למנוע
25 החיפוש אין אחריות בגין הפניה למידע שנמצא באינטרנט וכי גוגל לא יודעת ואף לא יכולה
26 לדעת שמידע פוגעני:

27 וכלשון ביהמ"ש:

28 Google's duty of care does not extend to the point that it is liable for the "
29 accessibility of this information from this other party, if it does not know or
30 reasonably has to know that this information is obviously wrongful. In this case
31 it was reasonably impossible for Google to reach the conclusion that the
32 information was incorrect"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 ההגנה על ספקי השירות במשפט האירופאי מצומצמת מעט מזו הקיימת במשפט האמריקאי.
2 הפסיקה האמריקאית מצמצמת מאוד את התערבותה ברשת האינטרנט. הדירקטיבה
3 האירופאית לעומת זאת, מגינה על ספק המידע בהתקיים תנאים מסוימים.
4 כל שיטות המשפט אינן מטילות אחריות כאשר המידע מועבר בדרך אוטומטית.
5

(10.8) הצעת חוק מסחר אלקטרוני, התשס"ח – 2008:

6 מטרתו של חוק זה להסדיר היבטים שונים של המשפט האזרחי בעולם האלקטרוני, ברוח
7 המלצות ועדת שפניץ, (אשר הובילה לתזכיר הצעת חוק מסחר אלקטרוני, התשס"ו – 2005).
8 הצעת החוק דנה גם בשאלת אחריות האזרחית של ספקי שירותי אינטרנט.
9 סעיף 7 להצעת החוק מפרט את ההגדרות למונחים השונים. מוצע להבחין בין שלושה סוגים
10 שונים של שירותים שספק שירותי אינטרנט יכול לספק: שירות גישה, שירות אחסון זמני
11 ושירותי אירוח (הכולל בו גם שירותי חיפוש, דהיינו – מנועי חיפוש שונים).
12 סעיף 10 קובע, מהו הסייג לאחריות בשל מתן שירותי אירוח ובו מוצע כי ספק שירותי
13 אינטרנט המספק שירותי אירוח, כדוגמת "גוגל", יהיה פטור מאחריות אזרחית בהתקיים
14 שלושה תנאים:
15

16 (א) הספק לא ידע במועד העלאת המידע לרשת התקשורת האלקטרונית, שתוכן המידע
17 או הפצתו מהווים עוולה או הפרת זכות קניין רוחני.
18

19 (ב) מפיץ המידע לא פעל מטעמו של הספק ולא היה נתון לשליטתו.
20

21 (ג) הספק פעל להסרת המידע או לחסימת הגישה אליו, לאחר שהתקבלה אצלו תלונה,
22 כי תוכן המידע או הפצתו מהווים עוולה או הפרת זכות קניינית, בהתאם להליך
23 הודעה והסרה.

24 מדובר בהצעת חוק אשר איננה בגדר הוראת חוק, שקיימת חובה לפעול על פיה, אך
25 גם אם נראה בהצעת החוק, כלי פרשני מסוים לצורך בחינת התנהגות הנתבעות,
26 נוכל להיווכח כי הנתבעות פעלו כראוי.
27

28 במקרה דנן, מדובר במנוע חיפוש "גוגל" אשר הינו בבחינת "מפתח עניינים
29 דיגיטאלי", המצביע באופן אוטומטי על עצם קיומם של פרסומים ואזכורים שונים
30 ברשת האינטרנט. ל"גוגל" אין כל שליטה על עובדת קיומם או אי קיומם של
31 פרסומים אלו, המופיעים באתרים המנוהלים ונשלטים על ידי צדדים שלישיים.
32 התנאי השני מתקיים אף הוא. מפיץ המידע, הלא הוא המחבר הראשוני של
33 הפרסום הפוגע, לכאורה, הינו אתר "מחלקה ראשונה" ולא "גוגל"; אתר אשר אינו
34 נמצא תחת שליטתו או פיקוחו של "גוגל".
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 התנאי השלישי, אף הוא מתקיים וזאת כיוון שהתקיים נוהל הודעה והסרה.
2 האתר המפרסם עצמו הסיר את המידע והמידע הוסר גם ממנוע החיפוש. הפרסום
3 הוסר מהאתר ולאחר מכן המשיך להופיע ב"אתר ארכיון" ולאחר מכן גם לא הופיע
4 ב"אתר הארכיון" והמידע הוסר סופית. (כמפורט בסעיף 106-112 לסיכומי ב"כ
5 הנתבעים).

10.9) לסיכומו של עניין:

6 במקרה דנן, בהתאם לשיטות המשפט האמריקאיות והאירופית וכן ברוח הצעות
7 החוק שהוצעו בישראל ובהתאם לפסיקה שניתנה בישראל בעניינים אלו, אין מקום
8 לחייב את גוגל כמנוע חיפוש באחריות לפרסום תוכן מאמר המפורסם ע"י האתר
9 המפרסם (שהוא צד ג').
10 לפיכך, אין עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע.

11) באשר לטענת החבות בניזיקין:

11) (11.1) לאור מסקנתי דלעיל, אינני סבורה, כי מוטלת על מנוע החיפוש חובה כלשהי לבצע
12 בדיקה מוקדמת של תוכן הפרסום אליו הוא מפנה תוכן אשר מוכנס באופן
13 אוטומטי לחלוטין למנוע החיפוש, ולפיכך לא קיימת במקרה דנן עוולת הרשלנות
14 מכוח פקודת הנזיקין.
15 כמו כן, אין לקבל את הטענה ולפיה יש לחייב את הנתבעות בניזיקין מכוח סעיפים
16 11 – 12 לפקודת הנזיקין.
17 כאשר מנוע החיפוש אינו יכול "להבין" או להפעיל צנזורה מקדמית על התוכן
18 שמועלה ע"י האתרים השונים – צדדי ג', אין לראות בו משתף או משדל.

19 פסקי הדין שצוינו ע"י ב"כ התובע בסיכומיו (ת.א. 2667/00 ששון נ' גלובס ואח' -
20 ות.א. 58577/07 כהן שטרקמן נ' גרטש ועיריית פתח תקוה לא עסקו כלל בנושא
21 של אתר אינטרנט אלא בכתבה שפורסמה בעיתון והוכח, כי אחד מהנתבעים (שאינו
22 קשור לעיתון) היה שותף לפרסום וגם יוזם הכתבה וכן במכתב שכלל לשון הרע
23 והיה פתוח לעין הציבור במשרדי העירייה.
24 העובדות אינן דומות לענייננו.

25 הוא הדין לגבי פסק דין פלאוט (ע"א (נצרת) 1184/06 פלאוט נ' גורדין תק-מח
26 2008 (1) 11886) אשר הובא ע"י ב"כ התובע בסיכומיו על מנת להוות לטענתו פסק
27 דין "אשר במסגרתו נדונה אחריות מפיץ מאמר משמיץ באמצעות קישור" (מתוך
28 סעיף 39 לסיכומים).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

1 פסק דין זה לא עוסק כלל בעניין הדומה לענייננו, וה"קישור" אינו LINK
2 כמשמעותו בתביעה שבפני, אלא אותו פסק דין עסק במשלוח דואר אלקטרוני ע"י
3 אותו פלאוט.
4 מר פלאוט לא חיבר את תוכן הדואר האלקטרוני, אך לאחר שקרא אותו, הוא
5 הפעיל שיקול דעת והעביר אותו לאחרים.
6 הפעולה של העברת דואר אלקטרוני לנמענים שונים, לאחר שקוראים את הדואר
7 האלקטרוני ומחליטים להפיצו לצדדי ג', היא פעולה השונה בתכלית השוני מפעולת
8 מנוע החיפוש, המבוצעת אוטומטית ע"י אותו "זחל".
9
10 על מנת לסבר את האוזן בנוגע לאי סבירות דרישת התובע ולפיה גוגל תצטרך (11.2)
11 לקרוא את כל התוצאות המתפרסמות בתוצאות החיפוש של מנוע החיפוש אותו
12 היא מפעילה בטרם יופיעו במנוע החיפוש, יפה הדוגמא שניתנה בסעיף 66 לסיכומי
13 ב"כ הנתבעים:
14 נכון ליום 4/5/09 [מועד כתיבת הסיכומים] חיפוש השם "יגאל לביב" העלה 62,800
15 תוצאות חיפוש.
16 האם סביר לדרוש, כי גוגל תעבור על כל אחת ואחת מתוצאות החיפוש ותבדוק, אם
17 כל תוצאה מגלה או לא מגלה חשש לקיומה של עוולה?
18

12. לסיכומו של דבר:

19
20 (א) הפסיקה הישראלית אשר צוינה לעיל התייחסה ברובה לאחריות אתרי תוכן
21 באינטרנט ולא לאחריות מנוע חיפוש.
22 הפסיקה צמצמה ביותר את החבות של מפעילי אתרי התוכן למרות, שעקרונית,
23 יכולה להיות למפעיל אתר שליטה מלאה או חלקית בתוכן המפורסם.
24
25 (ב) בענייננו – עסקינן במנוע חיפוש, אשר אין חולק על העובדה שדרך פעולתו היא
26 אוטומטית באמצעות אותו "זחל" העובר בין דפי האינטרנט השונים ומצרף בדרך
27 אוטומטית את המידע הכלול במנוע החיפוש.
28 קבלת תביעת התובע לא רק שתוביל לאפקט מצנן שיעמיד בסכנה את קיומו של כל
29 מנוע חיפוש – שהוא שירות חיוני לציבור בתקופתנו, אלא תקעקע לחלוטין את כל
30 יסודות השירות החיוני של מנוע החיפוש.
31 מידע שיתווסף למנוע חיפוש יצטרך לעבור "צנזורה מוקדמת" של בעלי מנוע
32 החיפוש.
33
34
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2009

ת"א 12773-08 לביב יגאל נ' גוגל ישראל בעמ

- 1 כפועל יוצא מכך, המידע שיופיע במנוע החיפוש לא יכיל את כל המידע המופיע על
 2 אותו גורם, שמבוצע חיפוש לגביו במנוע החיפוש, ובכך תפגע אנושות אמינותו
 3 ומהימנותו של מנוע החיפוש. הרי מי שמבקש להיעזר במנוע חיפוש, מצפה למצוא
 4 את כל התוכן המופיע באתרים השונים לגבי המילה או צירוף המילים שהחיפוש
 5 נעשה לגביהם, ואילו קבלת תביעתו של התובע תוביל לכך, שרק מידע חיובי על
 6 נשוא החיפוש ו/או מידע שעבר בדיקת יועץ משפטי באשר להוראות חוק איסור
 7 לשון הרע, התשכ"ה – 1965 וכיוצ"ב; יהיה כלול במנוע החיפוש ובוודאי שאין זה
 8 מטרתו של מנוע חיפוש.
 9 מנוע חיפוש לא אמור להוות תחליף לשירות ו/או קומוניקטים המסופקים ע"י
 10 יחצ"נים ואנשי פרסום של גורם זה או אחר, אלא מטרתו לשקף באופן אמין את כל
 11 המידע המפורסם באתרים השונים.
 12 לו היתה מתקבלת התביעה, היה מעוקר מנוע החיפוש מתפקידו וייעודו לספק מידע
 13 המפורסם באתרים השונים לגבי גורם זה או אחר ע"י הקשת מילה או צירוף
 14 מילים.
 15 אין הצדקה לחסל את השירות שניתן ע"י מנוע חיפוש, ודרישתו של התובע היא
 16 דרישה שאין להיענות לו.
 17
 18 **לפיכך:** 13.
 19 (א) לאור האמור לעיל, דין התביעה להידחות.
 20
 21 (ב) התובע ישא בהוצאות הנתבעות, ביחד ולחוד, ושכ"ט עו"ד בסך 20,000 ₪ + מע"מ.
 22
 23 (ג) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
 24
 25
 26 ניתן היום, ד' חשון תש"ע, 22 אוקטובר 2009, בהעדר הצדדים.
 27

אביגיל כהן
 אביגיל כהן, שופטת

28
 29
 30
 31
 32
 33